

दातांचा पिवळेपणा घालवा केवळ एका सोप्या उपायाने

येथे आम्ही आपल्याला चार उपाय सांगत आहोत ज्यातून एक जरी उपाय निवडाने केला तर दातांचा पिवळेपणा घालवता येईल.

मीठ आणि लिंबू

एक चमचा लिंबाच्या रसात दोन चमचे समुद्री मीठ मिसळून पेस्ट तयार करा. ब्रशच्या मदतीने दातांवर हलक्या हाताने घासा. आठवड्यातून दोन ते तीन वेळा वापरा. अशाणे लिंबू दातांना नैसर्गिकरीत्या ब्लीच करेल आणि पिवळा धर काढण्यास मदत करेल.

बेकिंग सोडा आणि लिंबू

एक चमचा बेकिंग सोडा घेऊन त्यात २ चमचे लिंबाचा रस मिसळा. ही पेस्ट दातांवर लावून ३ ते ४ मिनिट तसेच राहू द्या. नंतर पाण्याने गुळगुळ्या करा. बेकिंग सोड्यात आढळणारे ब्लीचिंग गुण दातांना स्वच्छ करतील. हा प्रयोग आठवड्यातून दोनदा करू शकता.

ऑर्गेनिक कोकोनट ऑईल

ऑर्गेनिक कोकोनट ऑईलमध्ये लोरिक ऑईल आढळते. याने दातातील पिवळेपणा दूर होऊन दात मजबूत होतात. यासाठी तेलाचे काही थेंब दातांवर लावून बोटांने मसाज करावी. नंतर ५ मिनिटे असेच राहू द्यावे. नंतर गुळगुळ्या कराव्या.

अॅपल साइडर विनेगर

१ कप पाण्यात दोन चमचे अॅपल साइडर विनेगर टाकून त्याने गुळगुळ्या केल्याने दात पांढरे दिसू लागतात सोबतच तोंडातील दुर्गंध दूर होते.

केळीच्या तुकड्याने करा मसाज

पोटेशियमयुक्त केळी वापरल्याने दातांवरील पिवळेपणा आणि दुर्गंध दूर होते. याने दात मजबूत होतात. केळीचे तुकडे दातांवर घासत ५ मिनिटांपर्यंत मसाज करावी. नंतर कोमट पाण्याने गुळगुळ्या कराव्या. याने दात स्वच्छ आणि चमकदार होतात.

खरं तर साडी कोणत्याही शरीराच्या प्रकारावर शोभून दिसते, जर चांगली टेक्निक वापरून नेसली तर कोणतीही महिला यामध्ये स्लिम दिसू शकते.

साडी नेसण्याचे अनेक प्रकार आहेत; तथापि काही विशिष्ट स्टाइलसाठी आकार, लांबी आणि डिझाइनच्या साडीची आवश्यकता असते. साडी ही सर्वात जुनी तरीही मोहक पोशाख आहे. तरीही सगळ्यांनाच चांगला प्रकारे साडी नेसता येतेच असे नाही.

नोंदणीकृत ८० प्रकारांपेक्षा अधिक पद्धतीने साडी नेसता येऊ शकते. कमरेला गुंडाळून खांद्यावरून पदर काढून खालच्या भागात सैल गोलाकार घेर सोडणे ही सर्वात सामान्य पद्धत आहे. एका साडी बरोबर, तुम्ही

वेगवेगळ्या प्रकारे लुक आणि स्टाइल प्राप्त करू शकता! तुम्ही प्रयत्न केल्यास नक्कीच स्लिम फिट साडी तुम्हाला नेसता येऊ शकते. आज जाणून घेऊया पारंपरिकसह वेगवेगळ्या आधुनिक पद्धतीने साडी नेसण्याचे महत्त्वाचे ५ प्रकार.

१. स्कार्फ / नेक रॅप स्टाइल : स्कार्फ / नेक रॅप स्टाइल हे केवळ आधुनिक आणि स्टाइलीशच नाही तर थंड हवेच्या ठिकाणी किंवा हिवाळ्यामध्ये साडीचा हा प्रकार शरीराला उबदार ठेवण्यास मदत करतो.

पद्धत : नेहमीसारखा साडीला पदर काढण्या ऐवजी, पदराचा वेगवेगळ्या पद्धतीने स्कार्फसारखा वापर करा. जेव्हा तुम्हाला तुमची साडी तुमच्या गळ्याभोवती गुंडाळायची असेल, तेव्हा जसा ट्रेड चालू असेल त्याप्रमाणे करावे. नेक बेल्ट किंवा इतर ऍक्सेसरीज जोडाव्या, जेणेकरून ग्लॅमरस लुक मिळेल.

२. बेल्ट स्टाइल बेल्ट साडी हा प्रकार आपल्या पारंपरिक कमर पट्टी, नववधूच्या साडीवर आधारित आहे. यावर पातळ, रुंद किंवा कापडी बेल्ट देखील वापरला जाऊ शकतो.

पद्धत : आपल्या साडीला सामान्यपणे ड्रेप करा आणि तुमच्या कमरेवर बेल्ट घाला. तुम्हाला अधिक पारंपरिक लुक हवा असल्यास तुम्ही कमरबंध किंवा कमर पट्टी वापरू शकता. या साडीवर ऑफ शोल्डर किंवा इतर स्टाइलचे ब्लाऊज वापरू शकता. यामध्ये तुम्ही पदर ही बेल्टला जोडू शकता.

३. धोती स्टाइल पुढच्या वेळी जेव्हा आपण लग्न समारंभात जाणार असाल उपस्थित राहाल तेव्हा हे ऑफबीट पहा. धोती स्टाइल साडी ही पॅट स्टाइल साडी सारखीच असते आणि ही साडी परंपरा आणि आधुनिकतेचे सुंदर मिश्रण आहे. उत्कृष्ट साडी ड्रेपिंगसह सहज कॅरी करणाऱ्या सामंथा, शिंघा शेड्डी आणि सोनम कपूर यांच्यासारख्या प्रसिद्ध अभिनेत्रींनी धोती साडी लोकप्रिय केली आहे.

पद्धत : चांगल्या ड्रेपिंगसाठी आपण पेटिकोट ऐवजी लेगिंग वापरू शकता. थोडीशी धोती स्टाइल आहे,

साडी नेसण्याचे ५ वेगवेगळे प्रकार

४. धोती स्टाइल पुढच्या वेळी जेव्हा आपण लग्न समारंभात जाणार असाल उपस्थित राहाल तेव्हा हे ऑफबीट पहा. धोती स्टाइल साडी ही पॅट स्टाइल साडी सारखीच असते आणि ही साडी परंपरा आणि आधुनिकतेचे सुंदर मिश्रण आहे. उत्कृष्ट साडी ड्रेपिंगसह सहज कॅरी करणाऱ्या सामंथा, शिंघा शेड्डी आणि सोनम कपूर यांच्यासारख्या प्रसिद्ध अभिनेत्रींनी धोती साडी लोकप्रिय केली आहे.

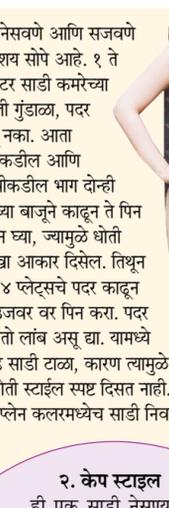
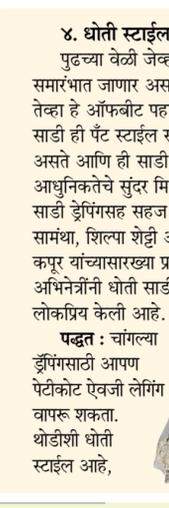
पद्धत : चांगल्या ड्रेपिंगसाठी आपण पेटिकोट ऐवजी लेगिंग वापरू शकता. थोडीशी धोती स्टाइल आहे,

५. जलपरी स्टाइल : मुमताज साडी आणि लेहेगा साडीबरोबर तुम्ही जर मॅमंड स्टाइल (जलपरी) साडीची तुलना केली तर येथे जास्त फरक जाणवत नाही. सर्व काही एकसारखेच वाटते, परंतु जेव्हा तुम्ही पदर पुन्हा ड्रेप करता तेव्हा त्यात जो बदल येतो तो लक्षणीय असतो.

पद्धत : या ड्रेपिंग स्टाइलमुळे प्लेट्सचा खालचा भाग बाहेर पसरतो, ज्यामुळे त्याचा आकार एखाद्या मास्याच्या शेपटी प्रमाणे दिसतो. बघून असं वाटतं की या साडीवर खूप मेहनत करावी लागत असेल, परंतु केवळ काही अतिरिक्त टक्कस आणि प्लेट्स आवश्यक आहेत. या साडीचे पदर इतर कोणत्याही साडीपेक्षा अधिक पटकन दिसते. म्हणून मोठा, भरजरी आणि नक्षीकाम काम केलेला पदर निवडा.

२. केप स्टाइल ही एक साडी नेसण्याची वेगळी पद्धत आहे, गळ्यापासून ते छातीपर्यंत गोलाकार पद्धतीचा पारदर्शक फॉब्रिकचा विणलेला केप असतो, त्याला केप स्टाइल साडी म्हणतात.

पद्धत : थोडासा ग्लॅमरस लुक देण्यासाठी हा योग्य प्रकार आहे. तुम्हाला जी हवी ती साडी घ्या आणि तुमच्या निवडलेल्या साडी सोबत मॅच होईल असे एक केप घ्या. तुमच्या गळ्यामध्ये केप घाला, तुमचा गळ्यातून छाती म्हणजे तुमचा ब्लाऊज झाकला जाईल याचा प्रयत्न करा. जरी ब्लाऊज झाकला जात असेल तरी पारदर्शक केपमुळे तुमचा ब्लाऊजही त्यातून उदून दिसेल. वेगवेगळ्या डिझाईन आणि एम्ब्रॉयडरीचा केप तुम्हाला आकर्षक लुक देण्यास मदत करेल.

पीरियड्सच्या वेदनांपासून मुक्तीसाठी त्या दिवसात काय खावे जाणून घ्या!

मासिक धर्म वेदनांपासून मुक्तीसाठी आहारात सामील करा हे पदार्थ

१. मसुरा: मसुरातून तयार केलेले पदार्थ मासिक धर्माचे दिवस फार जड जातात. पीरियड्स येण्यापूर्वी आणि त्या दरम्यान अनेक त्रासाला सामोरे जावं लागतं. अशात महिलेला त्या कशा प्रकारचा आहार घेत आहेत याकडे लक्ष द्यावं कारण याचा परिणाम आरोग्यावर होतो. जाणून घ्या या वेळेस काय खावे आणि काय नाही.

२. अखंड धान्य वाळवले किंवा प्रोसेस केले जाऊ नये त्यामुळे यातील पोषक तत्त्व टिकून राहतात. हे कार्बोहायड्रेट्स आहेत जे सेरोटोनिन रिलीज करतात. सेरोटोनिन हार्मोनमुळे या दिवसात आराम जाणवतो.

३. पीरियड्सदरम्यान सॅलमन आणि टूना सारखे मासे खाल्ल्याने वेदनांपासून मुक्ती मिळते. यात भरपूर प्रमाणात प्रोटीन आढळते.

४. पीरियड्समध्ये गोड खाण्याची इच्छा होते. अशात केक किंवा मिठाई सारखे इतर काही गोड पदार्थ खाण्यापेक्षा गोड फळ खाणे योग्य ठरेल.

५. यामध्ये सॅलमन आणि टूना सारखे मासे खाल्ल्याने वेदनांपासून मुक्ती मिळते. यात भरपूर प्रमाणात प्रोटीन आढळते.

६. पीरियड्समध्ये गोड खाण्याची इच्छा होते. अशात केक किंवा मिठाई सारखे इतर काही गोड पदार्थ खाण्यापेक्षा गोड फळ खाणे योग्य ठरेल.

भारतीय नागरिक थेट लक्षद्वीपसाठी विमान बुक करून जाऊ शकत नाहीत, त्यासाठी त्यांना परमिट घ्यावं लागतं. हे परमिट ऑनलाइन मिळवण्याची आम्ही पद्धत पुढे दिली आहे.

लक्षद्वीपमध्ये प्रवास करण्यासाठी भारतीयांना घ्यावं लागतं परमिट; असा कस अजूनही

लक्षद्वीप बेटावर ऑनलाइन प्रवेश परवानगी प्रोसेस

सध्या लक्षद्वीप खूप चर्चेचा विषय बनला आहे. अरबी समुद्रात असलेल्या या द्वीप समूहात एकूण ३६ बेटे आहेत. जर तुम्हाला इथलं नैसर्गिक सौंदर्य पाहायला जायचं असेल तर तुम्हाला आधी लक्षद्वीप

परमिट घ्यावं लागेल. एण्ट्री परमिट तुम्ही ऑनलाइन देखील मिळवू शकता. चला जाणून घेऊया लक्षद्वीपसाठी ई-परमिट कसं मिळवायचं.

को फॉलो करा: सर्वप्रथम लक्षद्वीप ई-परमिट पोर्टल <https://epermit.utl.gov.in/poges/sigfup> वर जा. तिथे रजिस्ट्रेशन करा. त्यासाठी नाव, ईमेल आयडी आणि मोबाइल नंबर नोंदवा. त्यानंतर तुमच्या मोबाइल नंबरवर ओटीपी येईल, जो टाकल्यानंतर नंतर पासवर्ड, कॅप्चा कोड टाकून सर्वात खाली रजिस्टर बटन मिळेल, त्यावर टॅप करा. रजिस्ट्रेशन कॅप्चीट

झाल्यानंतर होम पेजवर साइन-इनचा ऑप्शन मिळेल, तुमचा ईमेल आयडी, पासवर्ड आणि कॅप्चा कोड टाका आणि लॉगिन करा. त्यानंतर ई-परमिटच्या सेक्शनमध्ये जा. त्यानंतर अत्याव फॉर न्यू परमिटवर क्लिक करा. एक नवीन पेज ओपन होईल, ज्यात तुम्हाला लक्षद्वीपच्या भेटीचं कारण, कालावधी, रेशनकार्ड नंबर, कोणत्या बेटावर राहणार इत्यादी माहिती द्यावी लागेल. तसेच

आवश्यक डॉक्युमेंट देखील अपलोड करावे लागतील. त्यानंतर तुम्हाला ऑनलाइन परमिट फीस द्यावी लागेल. मग तुम्हाला परमिट रिक्वेस्ट नंबर मिळेल. तुमचं परमिट ट्रॅक करण्यासाठी तुम्हाला ट्रॅक परमिट ऑप्शनवर क्लिक करावे लागेल. त्यानंतर तुम्हाला परमिट रिक्वेस्ट नंबर टाकून सर्वमिट बटनवर क्लिक करा. म्हणजे तुमच्या परमिटच्या स्टेटसची माहिती मिळेल.

आवळ्याचे सेवन करताना 'या' गोष्टी लक्षात ठेवा

आयुर्वेदामध्ये आवळ्याला अत्यंत महत्त्वाचे स्थान आहे. आवळ्यामध्ये 'क' जीवनसत्त्व मोठ्या प्रमाणात असतं. उत्तर व दक्षिण भारतात प्रामुख्याने आवळ्याचं उत्पादन घेतलं जातं. आवळ्याचे 'पांढरे आवळे' आणि 'रान आवळे' असे दोन प्रमुख प्रकार आहेत. आवळ्याच्या सेवनानं शरीर शुद्ध होऊन रोगप्रतिकारक शक्ती वाढते. आवळ्याचा हंगाम आता

आवळ्याचे फायदे

● डोकं शांत राहणं किंवा केसांच्या सर्व तक्रारींसाठी आवळ्याचं तेल इतर औषधींसह नियमित वापरल्यास फरक पडतो.

● ज्यांना पिताचा त्रास आहे त्यांनी सकाळी 'मोरावळा' खाल्ल्यास फायदेशीर ठरेल.

● लघवी साफ न होणे, आम्लपित्त, चक्कर येणे, पोट साफ न होणे अशा अनेक तक्रारींवर आवळा अत्यंत गुणकारी आहे.

● आवळ्यात 'क' जीवनसत्त्व भरपूर प्रमाणात असल्यामुळे त्वचा रोगांवर आवळा उत्तम औषध आहे.

● आवळ्याच्या नियमित सेवनाने शरीरातील रक्ताभिसरण क्रिया सुळीत चालू राहते.

● नियमित आवळा सेवनाने स्मरणशक्ती आणि बुद्धी वाढते.

सुरू झाला आहे, त्यामुळे बाजारात मोठ्या प्रमाणात आवळे उपलब्ध आहेत. चला तर मग या बहुगुणी आवळ्याचे फायदे आणि तो कधी खाणं योग्य ठरेल हे जाणून घेऊ.

ओलसर कपड्यांमुळे पुरळ

पावसाळ्यात अंघोळीनंतर ओलसर दमट कपडे वापरणे शक्यतो टाळवा. आतील कपडे पूर्णपणे वाळलेले नसल्यास इस्त्री फिरवून ते पूर्णपणे कोरडे करून वापरावेत, नाही तर अंगावर पुरळ येण्याची शक्यता असते.

महाराष्ट्र शासन
जलसंपदा विभाग
कार्यकारी अभियंता,

भातसा धरण व्यवस्थापन विभाग, भातसानगर यांचे कार्यालय
भातसा प्रकल्प वसाहत, भातसानगर, ता. शहापूर, जि. ठाणे पिन कोड ४२१६०३.
दुरध्वनी क्र. ०२५२७-२४९५९४ Email- eebdmdbhatsa@gmail.com

ई-निविदा सूचना क्र. ४ सन २०२५-२६

महाराष्ट्र राज्याच्या राज्यपालांच्या वतीने कार्यकारी अभियंता, भातसा धरण व्यवस्थापन विभाग, भातसानगर, जलसंपदा विभाग, महाराष्ट्र शासन हे सक्षम निविदाकारांकडून खालील कामांकरिता ब-१ नमुन्यातील ई निविदा प्रणालीव्दारे (ऑनलाईन) ई-निविदा मागवित आहेत. निविदा कागदपत्रे शासनाचे संकेतस्थळ <https://mahatenders.gov.in> येथून डाउनलोड करण्यात यावीत. सविस्तर निविदा सूचना व ई निविदेबाबत सर्व माहिती शासनाच्या संकेतस्थळावर व विभागीय कार्यालयाच्या सूचना फलकावर उपलब्ध आहे. निविदा स्विकारण्याचा अथवा नाकारण्याचा अधिकार कार्यकारी अभियंता, भातसा धरण व्यवस्थापन विभाग, भातसानगर यांनी राखून ठेवला आहे. अट असलेली निविदा स्विकारली जाणार नाही. सदर निविदा सूचनेमध्ये काही बदल होत असल्यास <https://mahatenders.gov.in> या संकेतस्थळावर कळविण्यात येईल.

अ. क्र.	कामाचे नांव	निविदा रक्कम	निविदा दस्तऐवजाची किंमत	कामाचा कालावधी	ई-निविदा उपलब्ध कालावधी	ई-निविदा उघडणे
१	२	३	४	५	६	७
१	भातसा धरणच्या उजव्या पोहोच रस्त्यावर सा.क्र. १२२० मी. मध्ये BOX CULVERT बांधण्याचे काम.	रु. ३३.९२ लक्ष	२०००/- + जी. एस. टी.	६ महिने (पावसाळ्या कालावधी धरून)	दि. १७/०८/२०२५ स. ११.०० ते १४/०८/२०२५ स. १८.०० वा पर्यंत	दि. १८/०८/२०२५ स. ११.०० वा.

जा.क्र. भाधव्यवि/लेशा-४/२२४८/२०२५ दि. ०४/०८/२०२५
कार्यकारी अभियंता, भातसा धरण व्यवस्थापन विभाग, भातसानगर यांचे कार्यालय

कार्यकारी अभियंता,
भातसा धरण व्यवस्थापन विभाग
भातसानगर

क्र. जिमाका/ठाणे/जाहि /२०२५-२६/५९

संपादकीय

वैचारिक कुपोषणाचा वर्तमान!

संपादक दिपक मोरेश्वर नाईक

वना जसे शारीरिक कुपोषण होते तसेच सद्बिचार नसणाऱ्या मनमंदूत वैचारिक कुपोषण होते व ते शारीरिक कुपोषणापेक्षाही भयावह असते. कुपोषणाने ते शरीर एकतर गतप्राण होईल वा पुन्हा सुयोग्य सुविधा मिळाली तर टवटवीत तरी होईल, पण एकदा का डोक्यात कुविचारांचा किडा वळवळू लागला म्हणजे माणूस जिवंतपणी उपद्रवी स्फोटकात रुपांतरीत होतो. अलीकडे कुणाला इतरांचे ऐकायचे नाही, अफवा पडताळून पाहायची नाही, खातरजमा करून व्यक्त व्हायचे नाही वा संदर्भ-प्रमाण यांच्यासह दावे करायचे नाहीत. 'उचलली जीभ लावली टाळव्याला' वा व्हॉट्सअप विद्यापीठातीतून आलेलं हास्यास्पद शहाणपण मिरवण्यात धन्यता मानणारेच अधिक दिसतात. परवा समाजमाध्यमात काळीज पिळवटून टाकणारे छयाचित्र बघितले. त्यात एका आईच्या हातात अनेक दिवस अन्न न मिळालेले कुपोषित मुल दिसतेय. गाझामधील या लहान मुलाचे शरीर म्हणजे निव्वळ हाडांचा सापळा झालेला आहे. मुलाच्या पाठीच्या मणक्याची हाड पाहून अंगावर अक्षरशः काटा उभा राहतो. हा फोटो सध्या समाजमाध्यमात व्हायरल होतय. प्रयोगशाळेत मानवी देहाच्या अचेतन सापळ्याची प्रतिकृती आपण बघितली असेल पण हा मुलगा म्हणजे सचेतन सापळा जणू! मानवी शरीराचे अन्नपाण्याविना झालेले हे रूपांतरण भयभीत करणारे आहे तेवढेच सुन्न करणारेदेखील. इस्त्रायल आणि हमासमधील संघर्षाची सर्वाधिक झळ लहान मुलांना बसते आहे. जागतिक खाद्य कार्यक्रम (WFP) या संस्थेच्या माहितीनुसार गाझापट्टीत सध्या ७०लाखांसारखी परिस्थिती आहे. त्यामुळे येथील जवळपास १० हजार बालक कुपोषणाला बळी

पडली आहेत. गाझा पट्टीमध्ये उपासमारी आणि अन्नटंचाईचे संकट दिवसेंदिवस गंभीर होत चालले आहे, असे आंतरराष्ट्रीय स्तरावर अन्नसंकटाबाबत काम करणाऱ्या इंटरनेट फूड सिक्युरिटी (आयपीसी) संस्थेने म्हटले आहे. या बातम्या बघताना माझेही विचारचक्र सुरू झाले. कुपोषित बुद्धीतूनच मानवी संहारक युद्धाचे विचार जन्मास येत असावेत. योग्य प्रमाणात आहार न मिळाल्याने मानवी देह मृतात रुपांतरीत होतो आणि डोक्याला योग्य विचारांचे खाद्य न मिळाल्याने मानवी देहही ह्यजिवंत प्रेतह्वच होत असावा. अशी किती जिवंत प्रेत आपल्याभोवती आहेत हे तुम्हीही बघा. मूल्यहीन, असत्यवादी, लबाड, फसवे, चारित्र्यहीन, भ्रष्ट, जळके, जाती-धर्माभिमानी, सूडबुद्धीने वागणारे, मगुर, वर्चस्ववादी, सत्तेसाठी निष्पाप नागरिकांचे बळी घेऊन भांडवल करणारे राजकारणी चेहेरे आपल्याला वेगाने आठवू लागतील. कुपोषण म्हणजे एखाद्या व्यक्तीला आवश्यक पुरेसे पोषक तत्व मिळत नाही. त्यामुळे शारीरिक आणि मानसिक आरोग्य बिघडते. अशी बिघाड अलीकडे प्रचंड दिसून येते.

जगाच्या पाठीवर सर्वात जास्त अंधश्रद्धा आपल्याच देशात असाव्यात. असाक्षर अज्ञानी माणसे तर जुनाट रूढीवादी असू शकतात, पण जेव्हा उच्चशिक्षित लोकच दैववादी, कर्मकांडी अंधश्रद्धा मनोवृत्ती जोपासतात तेव्हा त्यांचा शैक्षणिक प्रवास त्यांच्या व्यक्तिमत्व जडणघडणीत अपयशी ठरल्याचे दिसते. वरवर पदवी व पदास अनुरूप पेहराव, देहबोली असली तरी या नव्या मुलाम्याच्या आत प्रत्यक्षात हजारो वर्षे जुनी बुरसटलेली मानसिकताच दिसते. मुळात मानवी वर्तन आणि शिक्षण हे हातात हात घालून चालणं अपेक्षित आहे, तेव्हाच त्या व्यक्तीस सुशिक्षित म्हणता येते. पण उक्तीकृतीत भेद असला म्हणजे व्यक्ती एकतर चुकीच्या शाळेत चुकीच्या गुरूकडून चुकीचा पाठ शिकली आहे वा शिक्षणातून योग्य सत्व ग्रहण करण्यात अपयशी ठरलीय असे म्हणायला संधी आहे. अशा लोकांची संख्या मोठी असल्याने ज्यांना परंपरा झुगारायच्या असतात तेही बिचकतात आणि आयुष्यभर 'तळ्यातमळ्यात' करत जगतात बापुडे!

सदर बापुड्यांना न स्वतःचे मत असते न भूमिका. माणसाला स्वतःचे मत असले म्हणजे त्याला त्याचा स्वतंत्र आवाज असतो, त्याचे स्वतंत्र असे काही म्हणणे असते, तो झुंड वा गर्दीत सहज सामील होत नाही. कारण त्याचे स्वतंत्र अस्तित्व असते. मुळात झुंडीत सामील होण्यासाठी मेंदूची वा विचारप्रक्रियेची गरजच नसते आणि पाठीचा कणा असण्याचीसुद्धा. असे लोक आपला मेंदू कुणाकडे तरी गहाण टाकतात वा त्यांच्या घडावर स्वतःचे डोकें नसते. अशांना आपण वैचारिक कुपोषित म्हणूच शकतो. याउलट बुद्धिजीवी असतात. बुद्धिजीवी म्हणजे असा व्यक्ती जो सखोल विचार, अभ्यास आणि समाजाच्या समस्यांवर चिंतन करण्यात वेळ घालवतो. आकलनाचा वापर समाजाला दिशा देण्यासाठी करतो. बुद्धिजीवी व्यक्ती विचारांच्या पातळीवर अधिक सक्रिय असते. ती एखाद्या समस्याचा किंवा विषयाचा बारकाईने अभ्यास करून आपले मत व्यक्त करते. ती गुणग्राहक असते. विविध विषयांचे ज्ञान इतरांपर्यंत पोहोचवण्याचा प्रयत्न

करते, कारण तिचा परिवर्तनावर विश्वास असतो. ती कोणत्याही गोष्टीवर सहज विश्वास ठेवत नाहीत. अफवेला बळी पडत नाही की भ्रमाच्या गळ्याला लागत नाही. सामाजिक मुद्यांविषयी जागरूक असते. सत्ता कुणाचीही असो बुद्धीजीवी विवेकी बाणा जपतो. सत्तेपुढे लाचार, हताश होत नाही. याउलट असतात ते दांभिक. 'दांभिकता' या शब्दाचा अर्थ दोंग, कपट किंवा दिखाऊपणा असा होतो. दांभिकता म्हणजे एखाद्या व्यक्तीने नैतिक किंवा धार्मिक मूल्ये आहेत असे दर्शवणे, परंतु प्रत्यक्षात तसे नसणे. जे नाही ते असल्याचे दाखवणे. दांभिक जुन्या चालीरीती, परंपरा आणि विचारसरणींवर अधिक विश्वास ठेवतो. जुनेच धरून ठेवले तर व्यक्तीच्या प्रगतीत अडथळा निर्माण होतो, समाजविकासावर नकारात्मक परिणाम होतो, नवीन संधी गमावल्या जातात. संवाद हरवतो. एकूणच, वैचारिक मागासलेपण येते ते केवळ विवेकवादानेच दूर होऊ शकते. विवेकवाद ही सत्य व ज्ञान मिळवण्यासाठी बुद्धी आणि तर्काचा महत्त्व देणारी विचारसरणी आहे. ती कोणत्याही गोष्टीवर लगेच विश्वास ठेवत नाहीत, तर त्या गोष्टीवर शंका घेतात आणि तर्कानुसार त्याचे समर्थन किंवा खंडन करतात. कोणताही दावा करण्यासाठी पुरावा आणि तर्कसंगत विचार आवश्यक आहे, असे विवेकवादांचे मत आहे. यात अंधश्रद्धा, रूढी, परंपरांना महत्त्व नसून वैज्ञानिक दृष्टिकोनास महत्त्व दिले जाते. विवेकवाद मानवतावादाचे समर्थन करतो व मानवी कल्याणाला महत्त्व देतो. आपल्याकडे अंधश्रद्धा ही एक गंभीर समस्या आहे. अनेक लोक विविध प्रकारच्या अंधश्रद्धांवर विश्वास ठेवतात, ज्यामुळे त्यांचे सामाजिक, आर्थिक आणि मानसिक नुकसान होऊ शकते. पण विवेकवाद या सर्व अडचणींचे उच्चाटन करतो. आपल्याकडे अलीकडे 'दांभिकांची पंढरी' ओतप्रोत दिसते म्हणून तर कायद्याचे रक्षकच भक्षक बनतात. अधिकारी आपल्या कंभूतील भ्रष्ट लोकांना सवलत देतात, भ्रष्टांचे समर्थन करतात, संरक्षण देतात. 'मी मारल्यासारखे करतो तू रडल्यासारखे करत म्हणत' क्लीन चीटही देतात. निरपराधी शिक्षा भोगतात आणि अपराधी मोकाट फिरतात. सत्य बोलणारे अडगळीत पडतात आणि असत्य सिंहासनावर बसून सन्मान मिळवते. गुळे माखोनीयां दगड ठेविला । कर दिसे भला लोकाचारी ॥ अंतरी विषयाचे लागले पिं पिसें । बाहिरल्या वेपे भुलवी लोकां ॥ या तुकोबांच्या अभंगाप्रमाणे आज वैचारिक कुपोषण ही एक गंभीर समस्या आहे.

मोदी विरुद्ध राहुल

सध्या सुरू असलेल्या संसदेच्या पावसाळी अधिवेशनामध्ये पाकिस्तानवर करण्यात आलेल्या 'ऑपरेशन सिंदूर'च्या निमित्ताने जी चर्चा करण्यात आली, त्यामुळे भारतीय राजकारणाच्या पटलावर पुन्हा एकदा 'नरेंद्र मोदी विरुद्ध राहुल गांधी' असे चित्र उमटले आहे. पहलगाम येथे झालेल्या दहशतवादी हल्ल्यानंतर भारताने 'ऑपरेशन सिंदूर' अंतर्गत पाकिस्तानवर लष्करी कारवाई केली होती. त्याबद्दल विविध प्रकारचे प्रश्न निर्माण केले जात असल्याने त्या विषयावर संसदेत चर्चा व्हावी, अशी मागणी सातत्याने केली जात होती. सरकारने ती मागणी मान्य करून चर्चा घडवून आणली. अर्थात जे मुद्दे आतापर्यंत संसदेबाहेर मांडले जात होते तेच पुन्हा एकदा तीव्रतेने संसदेत मांडण्यात आले. पण त्यानिमित्ताने पुन्हा एकदा

पंतप्रधान नरेंद्र मोदी आणि विरोधी लोकसभेतील विरोधी पक्षनेते राहुल गांधी यांच्यातील राजकीय स्पर्धा समोर आली. ऑपरेशन सिंदूर अंतर्गत सरकारने पाकिस्तानवर जी कारवाई केली त्यामध्ये अनेक गोष्टींची लपवाछापवी केली जात असल्याची टीका यापूर्वीही अनेक वेळा काँग्रेसने केली होती. संसदेतील चर्चेमध्येसुद्धा राहुल गांधी यांच्यासह सर्वच विरोधी पक्षनेत्यांनी त्याच टीकेचा पुनरुच्चार केला. या मोहिमेमध्ये भारताची निश्चित किती हानी झाली आणि हा संघर्ष थांबवण्याचा दावा अमेरिकेचे अध्यक्ष डोनाल्ड ट्रम्प करत आहेत, त्यात कितपत तथ्य आहे याबाबत खुलासा करण्याची मागणी राहुल गांधी यांनी जोरकसपणे केली होती. पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी राहुल गांधी किंवा इतर विरोधी पक्षनेत्यांनी जे मुद्दे उपस्थित केले त्या प्रत्येक

मुद्द्याला उत्तर देताना ऑपरेशन सिंदूर ही कशी यशस्वी मोहीम होती आणि अजूनही ऑपरेशन सिंदूर कसे सुरू आहे याची माहिती दिली. जगाच्या पाठीवरील कोणत्याही नेत्याच्या सांगण्यावरून किंवा त्याच्या मध्यस्थीमुळे भारत-पाकिस्तान यांच्यातील संघर्षाला पूर्णविराम मिळाला नाही, तर भारतीय हल्ल्याला घाबरून पाकिस्ताननेच हल्ले थांबवण्याची विनंती केल्यामुळे भारताने हा संघर्ष थांबवला असे अत्यंत स्पष्ट शब्दांत पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी या चर्चेला उत्तर देताना सांगितले. भारत-पाकिस्तान यांच्यातील संघर्ष थांबवण्यामध्ये थोडेनाल्ड ट्रम्प यांनी कोणतीही मध्यस्थी केली नाही हे स्पष्टपणे या सभागृहामध्ये नरेंद्र मोदी यांनी सांगितले, अशी मागणी राहुल गांधी यांनी केली

होती. नरेंद्र मोदी यांनी ती मागणी मात्र पूर्ण केली नाही. त्यामुळे या विषयाला आता पूर्णविराम मिळेल का, हे पाहणे उत्सुकतेचे ठरणार असले, तरी ही चर्चा थांबणार नाही, असे संकेतही मिळत आहेत. कारण अजूनही मोदी सरकार ऑपरेशन सिंदूरबाबत अनेक गोष्टी लपवत असल्याबाबत टीका केली जात आहेत. ही चर्चा सुरू असण्याच्या कालावधीमध्येच पहलगाम हल्ल्याला जबाबदार असणाऱ्या तीन दहशतवाद्यांचा खात्मा करण्यात आल्याची बातमी आली होती. त्यानंतर काँग्रेसचे ज्येष्ठ नेते आणि माजी केंद्रीय गृहमंत्री पी. चिदंबरम यांनी हे मारले गेलेले दहशतवादी कशावरून पाकिस्तानमधून आले होते, असा सवाल केला. त्या निमित्तानेसुद्धा चर्चा करताना पंतप्रधान नरेंद्र मोदी

यांना एक महत्त्वाचा मुद्दा मिळाला. विरोधी पक्षांच्या बाजूने जरी राहुल गांधी यांनी तीव्रपणे खिंड लाढवली असली तरी सरकारच्या बाजूने पंतप्रधान नरेंद्र मोदी, गृहमंत्री अमित शहा आणि संरक्षणमंत्री राजनाथ सिंह यांनी ऑपरेशन सिंदूर हे किती मोठ्या प्रमाणात यशस्वी झाले याचे दाखले दिले. अर्थात, या निमित्ताने भारतीय लोकशाही पद्धतीचा महानपणसुद्धा समोर आला. संसदेच्या व्यासपीठावर सरकारवर अशा प्रकारे टीका करण्याचे स्वातंत्र्य विरोधी पक्षांना दिले जाते आणि प्रश्नचिन्ह उपस्थित करण्याचा अधिकारही विरोधकांना दिला जातो हेच या चर्चेवरून स्पष्ट झाले. दुसरी महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे पुन्हा एकदा भारतीय राजकारण नरेंद्र मोदी आणि राहुल गांधी या दोन

केंद्राभोवतीच फिरत असल्याचे अधोरेखित झाले. सर्वसामान्य नागरिक जेव्हा टीव्हीच्या पडद्यावर अशा प्रकारच्या चर्चा पाहतात तेव्हा राहुल गांधी भाषण करत असताना त्यांचे सर्व मुद्दे त्यांना पटतात आणि या मुद्द्यांना उत्तरे देणाऱ्या नरेंद्र मोदी यांचेही मुद्दे सर्वसामान्य नागरिकांना पटतात. कारण शेवटी एखाद्या विषय कशाप्रकारे मांडण्यात येतो हे सर्वात जास्त महत्त्वाचे असते. म्हणूनच विरोधकांच्या मागणीप्रमाणे संसदेच्या पटलावर या विषयावर चर्चा झाली असली तरी हा विषय संपणार नाही. अजूनही विरोधी पक्षांच्या नेत्यांच्या मनात अनेक शंका आहेत आणि संसदेबाहेरसुद्धा या शंका प्रदर्शित करण्याचे काम केले जाईल. कारण अमेरिकेचे अध्यक्ष डोनाल्ड ट्रम्प यांनी आजच अजून एकदा आपण भारत-पाकिस्तान यांच्या लष्करी संघर्षामध्ये मध्यस्थी केली होती असा उल्लेख केला आहे. त्यामुळे

पुन्हा एकदा या वादाला तोंड फुटले आहे. सरकारने कितीही खुलासे केले तरी ते विरोधी पक्षांना पटणार नाहीत आणि विरोधी पक्षांना जे हवे आहे तशा प्रकारचे खुलासे सरकारकडून केले जाणार नाहीत हेच या चर्चेवरून सिद्ध झाले आहे. एखाद्या विषयातील तथ्य किंवा वास्तव समोर आणण्यापेक्षा टीकेला टीकेनेच उत्तर देण्याचा इतिहास आजपर्यंत संसदेतील चर्चेने जपला आहे आणि यावेळीसुद्धा तेच दिसून आले. राहुल गांधी आणि पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांची जोशपूर्ण भाषणे भारतीय नागरिकांना ऐकायला मिळाली. नरेंद्र मोदी विरुद्ध राहुल गांधी हा राजकीय संघर्ष लोकांना आवडू लागल्याने आता कोणत्या एखाद्या नवीन विषयावर संसदेमध्ये पुन्हा एकदा नरेंद्र मोदी विरुद्ध राहुल गांधी यांचा असा भाषणांचा सामना होईल याचीच वाट आता सर्वसामान्य नागरिक पाहणार आहेत.

पाऊस आणि माणूस यांचा जिवाळ्याचा आणि आदिम काळापासून दृढ होत गेलेला संबंध हा नेहमीच आनंददायी राहिला आहे. त्याचे योग्य आणि या सृष्टीला न्हाऊ घालून सर्वत्र हिरव्या चैतन्याचा बहार आणणे हेच तर या सृष्टीचे नित्यनूतन रूप. पाऊस म्हणजे जीवन. पाऊस म्हणजे आनंद. पाऊस म्हणजे समृद्धी. पाऊस म्हणजे या सृष्टीचे सौंदर्य. पावसाच्या लयीवरच माणसाचे जीवन साकार होते. म्हणूनच हा पाऊसकाळ सर्वांना हवाहवासा वाटणारा. पावसाच्या आगमनाने माणूस सुखावतो. त्याच्या घननीळ आनंददायी रूपापुढेच कलावंतांना या पाऊसकाळाने नेहमीच प्रेरणा दिली. तो जशी जगण्याची प्रेरणा देतो तशीच सृजनाचीही! किंबहुना सृजन हेच पावसाचे मूलगामी रूप. चित्रकार, कवी यांना पावसाचे हे अनेखे रूप न आवडले तर नवलच. पाऊस पाहून जसा आनंद होतो तसाच पावसाच्या ओढीने विरहाचे दगही व्याकुळ करतात. कालिदासाला मेघदूत सुचले ते या पाऊसकाळातच. आषाढात दाटलेल्या घनदंभेमधाला पाहून यक्षाच्या रूपाने कालिदासाने मेघालाच दूत बनवून यक्षाच्या प्रेयसीपर्यंत अर्वाचितानगरीत त्याला पाठवले. या कल्पनेतूनच साकार झाले ते कालिदासाचे अजरामर असे ह्रामेघदूतह्म काव्य. प्राचीन काळापासून पाऊस असा काव्यातून बरसत आला आहे. कवी आणि पाऊस यांचे नाते असे अनोखे. पावसावर कविता लिहिली नाही अथवा ज्यांच्या काव्यात पाऊस प्रतिमा आली नाही असे उदाहरण अगदी विरळच. त्याचे कोसळणे असे की प्रतीक्षा पावसाच्या अस्तित्वाने आणि त्यांच्या नास्तित्वांनेही सर्व काव्यप्रदेश भूमिदत्तकाच व्यापलेला. तो आला नाही तर त्याच्या जीवधेण्या प्रतिक्षेचा विरहाच्याकुळ स्वरही कवितेत वेदनेचे गाणे म्हणून आला. कालचा पाऊस आमच्या गावात आलाच नाही, सदाहू पीक आम्ही आसवावर काढले असे यशवंत मनोहरांचे हाताश उद्गार असोत ह्यु असोत की पड रे पाण्या कर आबादांनी, असे म्हणणारे महानोर. या सर्वांच्या कवितेतून पावसाची नानाविध रूपे चित्रित झाली आहेत. बालकवींच्या कवितेत तो आनंदघन बनून भावविभोर होऊन नाचला तर, कुठे ताऱ्हुल्या बाळ्याचा बाळ्यावलांने रंगला. झाडे, फुले, पक्षी, पाऊस, आकाश-माती- चंद्रचांदणे यासारख्या प्रतीक-प्रतिमांनी मराठी कविता सजली आहे. त्यात पावसाची नानाविध लोभस रूपे पाहणे, ती अभ्यासणे हे तर पाऊसकाळातील

पाऊस मनातला...

पेरत येतो, तसेच तो काहीना मनातून उसवूनही टाकतो. अवेळी येणाऱ्या अवकाळी पावसाने जशी धांदल उडते तसेच अनेकांना हा पाऊस कधीकधी नकोसाही वाटू शकतो. जसे इंदिरा गांधींची कविता सांगते. ह्यानको नको रे पावसा, असा धिंगणा अवेळी, घर माझे चंद्रमौळी आणि दारात सायली. नको नाचू तडागतडा, असा कौलारावरून, तांबे सेवेली पातेली, आणू भांडी मी कोटून? आडवांडा नको येऊ झेपावत दारातून माझे नेसूचे जुने, नको टाकू भिजवून. आपला राजस बाहेर गेलाय त्यातच गळणार घर, घरातील दैन, दारातील नाजूक वेल त्यांची वंयांने-पावसाने होणारे हाल, नेसाव्यास असलेले एकच जुनेर लुगडे ते जर भिजले तर मी काय नेसू? हा अगतिक सवाल. अशी जीवधेणी आत व्याकुळता, एक लडिवाळ आर्जव या कवितेच्या रूपात दिसते. तरीही त्यात एका गर्हिया दुःखाची किनार आहे. आपल्या पतीला दूरच्या वाटेवरून पुन्हा माघारी घरी आणण्याची विनंती आहे. वेशीच्या बाहेर जाऊन दूरच्या वाटेवर जाऊन कोसळ, म्हणजे माझा पती पुन्हा परत घराकडे माघारी फिरेल अशी लाघवी विनंतीही आहे. तसे पाहिले तर पावसाचे योग्य हे आनंदीच, परंतु त्याचे अवकाळी बरसणे कसे तापदायक असते हे इंदिरा संत यांच्या या कवितेने अपवादनेच टिपले आहे. एरवी पाऊस म्हटला की, समृद्धीचा वरदाताच. तसे सृष्टीकर्ता, तोच तुष्णाहता असतो. कारण पावसावरच सर्व जीवसृष्टीचे भरणपोषण ठरलेले. म्हणून तर प्राचीन काळापासून हे पंचन्यसूक्त गायले गेलेले. बालकवी, बोरकर, पाडगावकर, ग्रेस, महानोर, सौमित्र ते आताच ज्यांचा ह्यापावसाच्या गर्भतळीह्म हा पाऊसकेंद्री कवितासंग्रह प्रकाशित झाला ते स्वानंद वेदकर यांच्यापर्यंत अनेक कवींनी पावसाची अनेखी रूपे चितारली आहेत. मीश पाडगावकरांची दर पावसाळ्यात पावसावरची एक कविता प्रकाशित व्हायचीच. त्यांच्या कवितेतील धुंद वादळी पाऊस, सखी सोबतच्या स्नेहल अशा स्मरणजुल्यवर झुलवून मधुर सुखाच्या स्नेहगंधाची बरसात करून जाता. सांग सांग भोलानाथ पाऊस पडेल काय? असा बालसुलभ प्रश्न विचारून पाऊस आणि सृष्टी यांचे अनेखे नाते पाडगावकरांची कविता जोडून जाते. ही कविता भेटण्याच्या खूप आधीच शालेय वयात पाऊस मला आवडू लागला.

आनंदविधानच. पाऊस कुणाला कसा, कुठे केव्हा भेटेल? ते नाही सांगता येत. पाऊस जसे, मुद्दंघाचे अंतर येणाऱ्या अवकाळी पावसाने जशी धांदल उडते तसेच अनेकांना हा पाऊस कधीकधी नकोसाही वाटू शकतो. जसे इंदिरा गांधींची कविता सांगते. ह्यानको नको रे पावसा, असा धिंगणा अवेळी, घर माझे चंद्रमौळी आणि दारात सायली. नको नाचू तडागतडा, असा कौलारावरून, तांबे सेवेली पातेली, आणू भांडी मी कोटून? आडवांडा नको येऊ झेपावत दारातून माझे नेसूचे जुने, नको टाकू भिजवून. आपला राजस बाहेर गेलाय त्यातच गळणार घर, घरातील दैन, दारातील नाजूक वेल त्यांची वंयांने-पावसाने होणारे हाल, नेसाव्यास असलेले एकच जुनेर लुगडे ते जर भिजले तर मी काय नेसू? हा अगतिक सवाल. अशी जीवधेणी आत व्याकुळता, एक लडिवाळ आर्जव या कवितेच्या रूपात दिसते. तरीही त्यात एका गर्हिया दुःखाची किनार आहे. आपल्या पतीला दूरच्या वाटेवरून पुन्हा माघारी घरी आणण्याची विनंती आहे. वेशीच्या बाहेर जाऊन दूरच्या वाटेवर जाऊन कोसळ, म्हणजे माझा पती पुन्हा परत घराकडे माघारी फिरेल अशी लाघवी विनंतीही आहे. तसे पाहिले तर पावसाचे योग्य हे आनंदीच, परंतु त्याचे अवकाळी बरसणे कसे तापदायक असते हे इंदिरा संत यांच्या या कवितेने अपवादनेच टिपले आहे. एरवी पाऊस म्हटला की, समृद्धीचा वरदाताच. तसे सृष्टीकर्ता, तोच तुष्णाहता असतो. कारण पावसावरच सर्व जीवसृष्टीचे भरणपोषण ठरलेले. म्हणून तर प्राचीन काळापासून हे पंचन्यसूक्त गायले गेलेले. बालकवी, बोरकर, पाडगावकर, ग्रेस, महानोर, सौमित्र ते आताच ज्यांचा ह्यापावसाच्या गर्भतळीह्म हा पाऊसकेंद्री कवितासंग्रह प्रकाशित झाला ते स्वानंद वेदकर यांच्यापर्यंत अनेक कवींनी पावसाची अनेखी रूपे चितारली आहेत. मीश पाडगावकरांची दर पावसाळ्यात पावसावरची एक कविता प्रकाशित व्हायचीच. त्यांच्या कवितेतील धुंद वादळी पाऊस, सखी सोबतच्या स्नेहल अशा स्मरणजुल्यवर झुलवून मधुर सुखाच्या स्नेहगंधाची बरसात करून जाता. सांग सांग भोलानाथ पाऊस पडेल काय? असा बालसुलभ प्रश्न विचारून पाऊस आणि सृष्टी यांचे अनेखे नाते पाडगावकरांची कविता जोडून जाते. ही कविता भेटण्याच्या खूप आधीच शालेय वयात पाऊस मला आवडू लागला.

मिरा भाईंदर महानगरपालिका
 कार्यालय :- डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर भवन, नगरभवन, मांडली तलाव, भाईंदर (प.),
 ता. जि. ठाणे - ४०११०१, दुधध्वनी क्र. ०२२ - २२२८१९९०९३ Ext. ११८
 ई-मेल : publichealth@mbmc.gov.in
 सार्वजनिक आरोग्य विभाग

दिनांक : २९/०७/२०२५

//द्वितीय मुदतवाढ//

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या भारतरत्न इंदिरा गांधी रुग्णालय, मिरारोड येथील कर्मचा-यांचे पोषाख, बेडशिन्स व इतर सर्व लिनेने धुण्याकरिता लॉट्री साठी मागविण्यात आलेल्या निविदेस (Tender Id : 2025_MBMC_1195071_1) दि. ०६/०८/२०२५ रोजी पर्यंत द्वितीय मुदतवाढ देण्यात येत आहे.
 सदर द्वितीय मुदतवाढ दि. ०८/०८/२०२५ रोजी दुपारी ०१.०० वाजता उडण्यात येईल.

जा. क्र. मनपा/सार्व.आ.वि/१०६/२०२५-२६
 दि. ३०/०७/२०२५

जा. क्र. मनपा / मावज / जाहि / ई -६३४७६७० / २०२५-२६
 दि. ३०/०७/२०२५

(कविता बोरकर)
 उपायुक्त (सार्व. आ. वि.)
 मिरा भाईंदर महानगरपालिका

'आम्ही गुजरातला स्थलांतरित व्हायचे का?' - वारंवार वीज पुरवठा खंडीत होत असल्यामुळे उद्योजक हैराण

महिन्यात तोडगा काढण्यात येईल असे आश्वासन दिले. शहरातील वागळे इस्टेट परिसर हा औद्योगिक क्षेत्र म्हणून ओळखला जातो. याठिकाणी लघु आणि मध्यम उद्योगांसह मोठ्याप्रमाणात आयटी पार्क देखील आहेत. गेले काही वर्षांपासून याभागात वारंवार वीज पुरवठा खंडीत होत असल्याची माहिती समोर येत आहे. यामुळे उद्योजक समुहामध्ये प्रचंड नाराजी पसरली असून त्यांच्या मधून महावितरणच्या कारभारावर संतोष व्यक्त केला जात आहे. ठाणे शहरातील औद्योगिक वसाहतींमधील उद्योजकांच्या समस्या तसेच वागळे इस्टेट, एमआयडीसी भागात वारंवार होणाऱ्या वीज खंडिततेच्या समस्यांवर उपाययोजना

करण्यासाठी ठाणे स्मॉल स्केल इंडस्ट्रीज असोसिएशन (ऑरस्कॉ) येथे महावितरण अधिकारी आणि उद्योजक यांची बैठक आयोजित करण्यात आली होती. या बैठकीत भांडूप अर्बन झोनचे मुख्य अभियंता संजय पाटील यांनी उद्योजकांशी संवाद साधला. या औद्योगिक क्षेत्रात वीज पुरवठेच्या तुलनेने वीजेची मागणी आणि भार वाढला आहे. त्यामुळे या भागात वारंवार वीज पुरवठा खंडीत होत आहे. याचा फटका उद्योजकांना बसत असून ते हैराण झाले असल्याची खंत यावेळी अध्यक्ष संदीप पारीख यांनी व्यक्त केली.

ठाणे शहरासह, कल्याण, शहापूर, पनवेल, खालापूर, कळंबोली अशा विविध भागातील ५० ते ६० उद्योजक या बैठकीला उपस्थित होते. यावेळी काही उद्योजकांनी वारंवार होत असलेल्या वीज खंडीततेमुळे त्यांना भेडसावणाऱ्या समस्यांचा पाढा वाचून दाखवला.

यात, १ एप्रिल ते २९ जुलै या चार महिन्यांच्या कालावधीत ११६ तास वीज पुरवठा खंडीत झाला होता. या कालावधीत सर्वच उद्योजकांचे मोठे नुकसान झाले असल्याची माहिती समोर आली आहेत. या आहेत समस्या... वीज पुरवठा खंडीत झाल्यानंतर महावितरण विभागाला संपर्क साधला तर, त्यांच्याकडून अनेकदा कर्मचारी उपलब्ध नाही किंवा काम करण्यासाठी हातमोजे नाही अशा प्रकारची उत्तरे दिली जातात. औद्योगिक कंपन्यांची संख्या लक्षात घेता, वीज पुरवठ्यावर भार वाढत आहेत. यामुळे अनेकदा वीज वाहिन्या जळण्याचे प्रकार घडतात. तसेच महावितरण विभागाकडे पुरेसे मनुष्यबळ नाही. तर, महावितरणकडून केले जात असलेल्या शटडाऊनचे संदेश वेळेत उद्योजकांना मिळत नाही, अशा विविध समस्या उद्योजकांनी या बैठकीत मांडल्या.

गेट वे ऑफ इंडियोपर्यंत धावणार मेट्रो! १४ पैकी १३ स्थानकं जमिनीखाली तर शेवटचं स्टेशन असणार...

मुंबई
मुंबईतील मुख्य पर्यटन आकर्षणांपैकी एक असलेल्या गेट वे ऑफ इंडिया ला भुयारी मेट्रोतून जाता येणार आहे. गेट वे ऑफ इंडिया ला मेट्रोतून पोहचण्याचं मुंबईकरांचे, पर्यटकांचे स्वप्न येत्या काही वर्षांत पूर्ण होणार आहे. मुंबई मेट्रो रेल कॉर्पोरेशन लिमिटेडने (एमएमआरसी) आणि कागार गेट वे ऑफ इंडियादरम्यान भुयारी मेट्रो ११ बांधण्याचा निर्णय घेतला आहे. यासाठीचा प्रस्ताव राज्य सरकारकडे पाठविण्यात आला असून या प्रस्तावाला मंजुरीची प्रतीक्षा आहे.

नवा मेट्रो मार्ग बांधणाई; 10 लाख मुंबईकरांना फायदा होणार
पुढील हद्दतून गेट वे ऑफ इंडिया... हे लवकरच ऐकू येणार?

किती लांबीचा आहे हा प्रकल्प?
राज्य सरकारची परवानगी मिळताच या प्रस्तावाला केंद्र सरकारची मंजुरी घेऊन भुयारी मेट्रो ११ च्या कामास सुरुवात करण्यात येणार आहे. ही भुयारी मेट्रो १७.५१ किमी लांबीची असणार असून या मेट्रो मार्गिकेमुळे शौब,

प्रकल्प किती प्रवासी वापरणार?
एमएमआर सी च्या प्रस्तावानुसार, या १७.५१ किमी लांबीच्या मार्गिकेवर एकूण १४ मेट्रो स्थानकांचा समावेश असणार आहे. १४ पैकी १३ मेट्रो स्थानके भुयारी असणार

वडाळ, शिवडी, भायखळा, भेंडी बाजारसारखे परिसर जोडले जाणार आहेत. त्यामुळे भविष्यात या भागातील वाहतूक कोंडीचा प्रश्न सुटण्यास मदत होईल, असा विश्वास व्यक्त होत आहे.

असून एक स्थानक जमिनीवर असणार आहे. ही मार्गिका सेवेत दाखल झाल्यास यावरून सहा डब्यांच्या मेट्रो ताशी ८० किमी वेगाने धावेल. तर या मार्गिकेवरून २०३१ मध्ये दिवसाला पाच लाख ८० हजार प्रवासी प्रवास करतील, असा अंदाज एमएमआरसीने व्यक्त केला आहे. २०३१ पर्यंत दैनंदिन प्रवासी संख्या ११ लाख १२ हजारांवर जाईल, असा दावा एमएमआरसीने केला आहे.

१४ स्थानके कोणती?
आणिक आगार, वडाळ

आगार, सीजीएस वसाहत, गणेश नगर, बीपीटी रुग्णालय, शिवडी, हे बंदर, दारुखाना, भायखळा, नागपाडा जंक्शन, भेंडी बाजार, सीएसएमटी, हार्मिनल सर्कल आणि गेट वे ऑफ इंडिया.

कारशेड कुठे असणार?
मेट्रो ११ मार्गिकासाठी आणिक-प्रतीक्षा नगर आगाराच्या जागेवर कारशेड प्रस्तावित करण्यात आली आहे. का कारशेडसाठी 16 हेक्टर जगेची गरज आहे.

ठाण्यापर्यंत कनेक्टिव्हिटी मिळणार?
ही मेट्रो भविष्यामध्ये ठाण्यातील मेट्रोला जोडली जाणार आहे. गायमुख ते वडाळ मार्गावर ठाणे मेट्रो धावणार असून ही मेट्रो ठाण्यातील कापूरबावडी जंक्शनवरून पुढे कल्याण आणि भिवंडीचीही कनेक्टिव्हिटी देणार आहे. या मेट्रोचे जाळ अगदी कल्याण-डोंबिवलीपर्यंत सुखकर प्रवासाची हमी देणार असल्याचे सांगितले जात आहे.

कोल्हापूरकरांनो तयार राहा! महादेवी हत्तीणीसंदर्भात सरकारचा मोठा निर्णय, आनंदवार्ता कुठल्याही क्षणी!

महत्त्वपूर्ण घोषणा करण्यात आली. यावेळी मुख्यमंत्री फडणवीस यांनी स्पष्ट केलं की, रहतीण वनतारा येथे पाठवण्याचा निर्णय राज्य सरकारचा नव्हता, तर तो सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशाच्या अंमलबजावणीचा भाग होता. मात्र, कोल्हापूरकरांची भावना आणि आंदोलन लक्षात घेता, आता राज्य सरकार स्वतः पुढाकार घेऊन हत्तीणीला परत आणण्यासाठी न्यायालयाकडे विनंती करणार असल्याचे त्यांनी सांगितले. या निर्णयामुळे महादेवी हत्तीणीच्या पुनरागमनासाठी एक नवा आशेचा किरण निर्माण झाला आहे. कोल्हापूरच्या जनतेचा लढा आणि एकजूट आता यशाच्या मार्गावर असल्याचे संकेत या बैठकीतून मिळाला आहे. या बैठकीला अजित पवार, चंद्रकांतदादा पाटील, गणेश नाईक, हसन मुश्रीफ, गिरीश महाजन, प्रकाश आंबेडकर उपस्थित होते. प्रकाश आवाडे, राजू शेठ्ठी, सतेज पाटील, सदाभाऊ खोत, धैर्यशील माने, नांदणी मठाचे प्रतिनिधी आणि इतरही लोकप्रतिनिधी उपस्थित होते.

मुंबई :
कोल्हापूरच्या जनतेसाठी एक दिलासादायक घडामोड समोर येत आहे. मुंबईत आज मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्या अध्यक्षतेखाली महादेवी हत्तीणीच्या संदर्भातील एक महत्त्वपूर्ण बैठक पार पडली. सूत्रांकडून मिळालेल्या माहितीनुसार, या बैठकीत सकारात्मक निर्णय घेण्यात आला असून लवकरच कोल्हापूरकरांना आनंदवार्ता मिळण्याची शक्यता आहे. गेल्या १५ दिवसांपासून महादेवी हत्तीणीला कोल्हापूरमध्ये परत आणण्यासाठी नागरिक, कार्यकर्ते आणि अनेक संघटना प्रयत्न शील आहेत. हत्तीणीच्या प्रेमात अखंड कोल्हापूर पेटून उठलं आहे. कोल्हापूरकरांनी केवळ आंदोलनच नव्हे, तर जिओच्या पेट्रोल-डिझेल पंपांपासून ते टेलिकॉम सेवांपर्यंत बहिष्कार टाकून आपला संतोष व्यक्त केला आहे. या पार्श्वभूमीवर आजची बैठक अत्यंत महत्त्वाची मानली जात होती. या निर्णयावर आता कोल्हापूरच्या भावनांचा आदर केला गेला का? महादेवीला परत आणण्याचा मार्ग मोकळा झाला का? यावर सर्वांचे लक्ष लागले आहे.

महादेवी हत्तीण परत आणण्यासाठी मुख्यमंत्र्यांची थेट मध्यस्थी

महादेवी हत्तीणीच्या मुद्द्यावर आज मुंबईच्या मंत्रालयात एक महत्त्वपूर्ण बैठक पार पडली. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्या अध्यक्षतेखाली झालेल्या या बैठकीत हत्तीण परत आणण्यासाठी राज्य सरकार मध्यस्थी करणार असल्याची

सरकार सुप्रीम कोर्टात उतरणार
रमाधुरी हत्तीण गेली ३४ वर्षे नांदणी मठात आहे. ती पुन्हा इथे परत यावी, ही आपली सामूहिक इच्छा आहे, अशी भावना मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी व्यक्त केली. या मुद्द्यावर सर्वोच्च न्यायालयात पुनर्विचार याचिका दाखल करण्याचा निर्णय राज्य सरकारने घेतला असून, मठावासी स्वतंत्र याचिका दाखल करण्याचे आवाहन करण्यात आलं आहे. याशिवाय, हत्तीणीची निगा राखण्यासाठी राज्य सरकार एक विशेष डॉक्टरांसह टीम स्थापन करणार असून, तिच्या आहार, निवास व आरोग्य व्यवस्था यासाठी आवश्यक ती सर्व मदत सरकारकडून केली जाणार आहे, असेही मुख्यमंत्र्यांनी स्पष्ट केलं. राज्य सरकार नांदणी मठाच्या पाठीशी ठामपणे उभं आहे आणि माधुरी हत्तीण परत यावी यासाठी सर्वोच्च न्यायालयात सकारात्मक भूमिका मांडणार आहे, अशी ग्वाहीही त्यांनी बैठकीत दिली.

मेट्रो ठरली मुंबईची लाईफलाईन! 39 महिन्यांत 20 कोटी प्रवाशांनी केला प्रवास

मुंबई : मुंबई मेट्रोने एक मोठा टप्पा गाठला आहे. मेट्रो मार्ग 2अ (दहिसर ते अंधेरी पश्चिम) आणि मेट्रो मार्ग 7 (दहिसर ते गुंदवली) यांनी अवघ्या 39 महिन्यांत 20 कोटी प्रवाशांचा टप्पा पार केला आहे.

एकेकाळी प्रवासासाठी लोकल ट्रेनचा जास्तीत जास्त प्रवास करणारे मुंबईकर आता मेट्रोचा देखील वापर करत असल्याचे या आकडेवारीवरून स्पष्ट होते.

2 एप्रिल 2022 रोजी सुरू झालेले हे दोन मेट्रो मार्ग मुंबईच्या रोजच्या प्रवासाचा एक अविभाज्य भाग बनले आहेत. पहिल्या दिवशी 19,451 प्रवाशांपासून सुरू झालेला हा प्रवास आता शहराच्या गतीशीलतेचा एक महत्त्वाचा घटक बनला आहे.

अवघ्या 9 महिन्यांत मेट्रोने 1 कोटी प्रवाशांचा टप्पा गाठला. त्यानंतर, 25 महिन्यांत 10 कोटी आणि 33 महिन्यांत 15 कोटी प्रवाशांनी प्रवास केला. आता ऑगस्ट 2025 पर्यंत हा आकडा 20 कोटींवर पोहोचला आहे. दहिसर ते अंधेरी पश्चिम मेट्रो 2अ आणि दहिसर ते गुंदवली मेट्रो मार्ग 7 या मार्गांवरून सध्या दिवसाला सरासरी 2 लाख 60 हजार प्रवासी प्रवास करतात

या यशाबद्दल मुंबई मेट्रोपॉलिटन रीजन डेव्हलपमेंट अथॉरिटी आणि महा मुंबई मेट्रो ऑपरेशन कॉर्पोरेशन लिमिटेड यांनी टिवट करत मुंबईच्या नागरिकांचे आभार मानले आहेत. त्यांनी मेट्रो कर्मचाऱ्यांच्या अथक प्रयत्नांचीही प्रशंसा केली, ज्यामुळे हे यश शक्य झाले.

हा विक्रम केवळ आकडेवारीचा नाही, तर मुंबईच्या मेट्रो क्रांतीचा वेगवान प्रवास आहे. मुंबईच्या गतीला व स्वप्नांना पंख देणारा आणि मुंबईला भविष्यासाठी सज्ज करणारा एक महत्त्वपूर्ण टप्पा असल्याचे महा मुंबई मेट्रो ऑपरेशन कॉर्पोरेशन लिमिटेडने म्हटले आहे.

वसई विरार शहर महानगरपालिका

प्रभाग समिती (बी) विरार पूर्व

मुख्य कार्यालय - विरार

दुरध्वनी - ९५२५०-२४०२१७९/२४०३३४२/२४०२५६३

जावक क्र. वविशम /क्र/८५०/२०२५-२६
दिनांक - ०४/०८/२०२५

जाहिर नोटीस

महाराष्ट्र मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ४६९ अन्वये जाहिर नोटीस खालील मालमतेच्या हस्तांतरण संबन्धाने वसई विरार शहर महानगरपालिका प्रभाग समिती बी कार्यालय नालासोपारा येथे प्राप्त झालेल्या मालमत्ता धारकाच्या प्रकरण परत्वे नोटिसीनुसार सदर हस्तांतरण संदर्भात कोणत्याही हितसंबंधाने हरकत अगर आक्षेप असल्यास हि नोटीस प्रसिध्द झाल्यापासून ७ दिवसांच्या आत हितसंबंधाच्या व हरकतीच्या लेखी पुराव्यासह वसई विरार शहर महानगरपालिका प्रभाग समिती बी कार्यालय विभागीय कार्यालय विरार येथे लेखी स्वरुपात हरकत नोंदवावी अन्यतः करवसुलीच्या सोयीसाठी सदर हस्तांतरण करून महानगरपालिका दफ्तरी या बाबतची नोंद घेतली जाईल.

अ. क्र.	मालमत्ता क्र.	पावती क्र.	ज्याच्या नावे मालमत्ता आहे त्याचे म्हणजे मालमत्ता विकणा-याचे नाव किंवा अभिहस्तांकन कत्यांचे नाव	खरेदीदाराचे किंवा अभिहस्तांकन नाव
1	NL07/512/19	ASS/7225	चंद्रकांत प्रभाकर कांबळे	झुमा दिनानाथ संतरा
2	NL07/344/4	ASS/7282	दिपाली पी. खामरोई	तेजस गणपत जंगम
3	NL03/631/3	ASS/7305	संतोष कुमार आर. शुक्ला	देवेंद्र रामनाथ विश्वकर्मा
4	NL02/1101/117	ASS/7328	आशिष सिंह	धिरज सुभाष तिवारी / सुभाष एन. तिवारी
5	NL02/412/51	ASS/6244	रशदा चौधरी	शिवम अशोक साहू
6	NL03/279/46	ASS/7242	संतोष सी. यादव	सुनिल दिनेश यादव
7	NL03/1177/2	ASS/7243	उमेश ठाकुर	प्राची प्रदीप सागवेकर
8	NL02/624/59	ASS/4026	देवीदास राजाराम गवस	आशिष एस. दुबे / रिमा आशिष दुबे
9	NL02/921/77	ASS/6037	विजयकुमार कालीचरण तिवारी	गीता आर. माळी
10	NL02/1003/4	ASS/4027	उषा चंदन पांडेय	कोमल किरण गायकर
11	NL01/203/16	ASS/6038	व्ही. एन. डेव्हलपर्स	निलोफर युसुफ साकारवाला / अमरीन इमराज शेखानी
12	NL02/1007/60	ASS/6035	धिरज संतोष तिवारी व संतोष मोदी तिवारी	शैरव जाट / मनिषा भैरव जाट
13	NL02/833/8	ASS/6243	सुभानी राजीव कृष्ण शाह	श्रुती दिपक सिंह
14	NL02/412/52	ASS/6245	रशदा चौधरी	शिवम अशोक साहू
15	NL02/403/17	ASS/6240	हरीनंदन शर्मा	रिमा बिन्दु धोबी
16	NL01/174/44	ASS/6803	प्रेसिला डेव्हिड	सुनिल जे. दुबे
17	NL02/706/75	ASS/7323	मोहम्मद आरीफ शेख	दुर्गा शिवधर यादव
18	NL03/594	ASS/7360	प्रकाश नथुराम चौधरी व इतर	वंदना प्रकाश चौधरी
19	NL03/1172/1	ASS/7359	सुखबाई नथुराम चौधरी	वंदना प्रकाश चौधरी
20	NL03/950/2	ASS/7354	तात्याबा यमनाजी कदम	संकेत बबन सावंत

सही /-
सहा. आयुक्त
प्रभाग समिती (बी) विरार पूर्व
वसई-विरार शहर महानगरपालिका

हे साप्ताहिक मालक, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक झ श्री. डॉ. दिपक मोरेश्वर नाईक यांनी सोमाणी प्रिंटींग प्रेस, कार्यालय झ गाळ नं. ४, एन. के. इंडस्ट्रीयल इस्टेट, प्रवासी इंडस्ट्रीयल इस्टेटच्या बाजुला, गेट नं. २, गोरेगाव (पूर्व) मुंबई ४०००६३ (महाराष्ट्र), येथे छापून २, राजाराम सी.एच.एस. लिमिटेड, बंदरवाडी, नवघर रोड, भाईंदर (पूर्व), जिल्हा ठाणे ४०११०५ (महाराष्ट्र) येथे प्रसिध्द केले. संपादक झ श्री. डॉ. दिपक मोरेश्वर नाईक, पीआरबी कायद्यानुसार संपादकीय जबाबदारी यांची राहिल, सर्व वाद आणि दावे ठाणे न्यायालयीन कक्षेच्या आधील राहतील. (या वर्तमान पत्रात प्रसिध्द होणाऱ्या बातम्या/लेख/जाहिराती यांची जबाबदारी संबंधित वार्ताहर, लेखक आणि जाहिरात प्रतिनिधी यांच्यावर राहिल.) भ्रमणध्वनी ८४२४९८९८९८. Email ID: policebatmipatra@gmail.com